

Ethanovo PRICEVANJE

Larry Hiller

Po resnični zgodbi

»Poslušajte, poslušajte! Sveti Duh bo šepetal. Poslušajte, poslušajte tihi mirni glas.« (Children's Songbook, 106)

Ethan je sedel na sestanku za pričevanja in poslušal svojega najboljšega prijatelja Sama, ki je pričeval. Njegova prijateljica Sarah je sedela na podiju in čakala, da bo na vrsti. Sam je govoril o projektu služenja, ki ga je izvedel. Rekel je, da ima pričevanje o služenju. Sarah je pričevala o družinah. Pričevala je tudi Ethanova učiteljica. Govorila je o tempeljskem delu. Vsi so pričevali o resničnosti Cerkve. Zdelo se je, da imajo pričevanje vsi razen Ethana.

»O čem imam pričevanje?« se je spraševal Ethan.

Spomnil se je, kako so se pred nekaj leti s prijatelji krstili. Njegova učiteljica iz Osnovne, sestra Calder, je govorila o Svetem Duhu.

»Sveti Duh vam v srcu lahko vzbudi goreče občutke. Z njegovo pomočjo lahko spoznate resnico,« je dejala. »In tako prejmete pričevanje o tem, kar verjamete.«

Zdelo se je, da imajo pričevanje vsi razen Ethana.

Ethan si je prizadeval delati, kar je prav, zato da bi občutil Svetega Duha. Bral je svete spise in molil. Toda nikdar ni imel tistega gorečega občutka, o katerem so ljudje govorili. Ali to pomeni, da nima pričevanja?

To vprašanje se je Ethanu motalo po glavi ves naslednji dan. O tem je premišljeval tudi potem, ko sta s Samom po šoli rolkala. Spraševal se je, kako bi o tem vprašal Sama.

»Hej, Sam,« je Ethan naposled vprašal, »ali te je bilo strah, ko si včeraj pričeval?«

Sam je skočil z rolke in prišel na travo. »Niti ne,« je rekel in se usedel. »Prej sem pričeval na družinskem večeru.«

Ethan se mu je pridružil in si rolko položil v naročje. »Ampak kako si vedel, da imaš pričevanje?«

»No, molil sem in o tem imel dobre občutke.«

Ethan je počasi prikimal in z roko zavrtel kolesce. Nekako je tudi sam želel to občutiti.

Ethan je tisti večer, ko je bila v hiši tema in tišina, pokleknil ob postelji in molil.

»Nebeški Oče,« je dejal, »prosim, pomagaj mi prejeti pričevanje.« Pomagaj mi spoznati, da je Cerkev prava. Da je bil Joseph Smith prerok. In da Mormonova knjiga izpričuje resnico.

Ethan se je sredi molitve ustavil. Eno minuto je premišljeval. Nato se je vprašal: »No, ali že kaj vem?«

In nato ga je navdal tih, miren občutek. To ni bil močan, goreč občutek. Toda Ethan je vedel, da je to Sveti Duh.

Ethana je v mislih prešino: »Vem, da vem.« In ko je o tem premišljeval, se je zavedal, da je ta mirni občutek že občutil.

Ko je bral Mormonovo knjigo, je čutil, da je to dobro in prav. Sedaj je vedel, da je bil to občutek, ko mu je pričeval Sveti Duh. Ko je šel v cerkev in ko je čutil, da je dobro in prav, da je tam, je bil tudi to Sveti Duh. Pričevanje je že prejel!

Ni bilo treba, da bi vse vedel zdaj. Toda vedel je, da je Sveti Duh resničen in da mu lahko pomaga, da bo njegovo pričevanje močnejše.

Ethan je spet začel moliti. Toda tokrat zato, da bi rekel hvala. ■

Avtor živi v Utahu v ZDA.